

Frode Ersfjord
leder en
organisasjon
som ikke er
fornøyd før den
er nedlagt.

EVA LER NILSEN (tekst)
MARTIN G. SLØRDAL (foto)

Aktivist på heltid »

Ivrige hender strekkes fram over konferansebordene, det viftes med innmeldingsblanketter. Frode Ersfjord småløper mellom benkeradene for å samle inn. Overveldet, ja, på grensa til rørt, kan han notere 43 nye medlemmer i Nei til atomvåpen. Innledningen han akkurat har holdt på representantskapsmøtet til Handel og Kontor fikk forsamlingen til å reagere.

– Det pleier å komme en og annen innmelding når vi holder foredrag, men dette var helt utrolig. Det betyr mye, sier han opprømt.

Fredens hus

Vi treffer 34-åringen på kontoret i Oslo sentrum et par uker senere. Han vil ikke ha besøk hjemme i den nye leiligheten på Briskeby, vest i hovedstaden. Selv om han overtok nøklene for en god del uker siden, har han ennå ikke fått sakene sine ut av pappeskene. Ting tar tid for en som stadig er på farta. Men vi takker mer enn gjerne ja til å se Ersfjords andre hjem, nemlig «Fredshuset», hvor Nei til atomvåpen holder til, sammen med sju andre ideelle organisasjoner.

Her har Frode Ersfjord jobbet siden juni, da han tiltrådte som daglig leder av organisasjonen som ble stiftet, og også hadde sin storhetstid, på 1980-tallet.

– Nei til atomvåpen var en massebevegelse den gangen og på det meste talte den 130.000 medlemmer. Tenk det! Det er like mye som Røde Kors har i dag. Nå har vi 1.700 medlemmer. Nedgangen kom etter at muren falt og den kalde krigen var over, sier han.

Men Ersfjord har store planer for organisasjonen om å øke i både størrelse og innflytelse. Nei til atomvåpen trengs i aller høyeste grad, mener lederen og gir et eksempel:

– På 80-tallet var det rundt 80.000 atomvåpen utplassert. Nå er det 16.000. Det er selvfølgelig positivt at antallet går ned, men det er fortsatt mulig å ødelegge jorda mange runder, og nedrustningen går for sakte. Vår hovedoppgave er å presse på for at Norge og det internasjonale samfunnet sier nei til både atomvåpen og atomkraft, understreker han.

Tidlig krøket

Frode Ersfjord har ifølge meningsmålingene folket med seg i kampen. 90 prosent av den norske befolkningen vil avvikle alle former for atomvåpen, viser en undersøkelse fra Respons analyse. Mange av de spurte har nok selv kjent på frykten som rådet under den kalde krigen. Stormaktene drev opprustning og kappløp, faren for atomkrig var reell. Folk var livredde for at noen skulle trykke på den berømmelige knappen.

Ersfjord er selv for ung til å huske atomfrykten, men selv om hukommelsen ikke strekker til, finnes det dokumentasjon.

– Se her, sier han og viser fram et bilde av lille Frode på trilletur i hjembyen Tromsø. På kalesjen på barnevogna har foreldrene festet en button med den umiskjennelige logoen til Nei til atomvåpen.

– Jeg var altså med, sier han og ler.

Det tok enda noen år før engasjementet virkelig tok av. Ifølge barnomsvenner var Frode Ersfjord uvanlig tidlig interessert i politikk, og han diskuterte villig vekk. Selv vet ikke Frode helt hva som trigget det, men han konsumerte daglig alle avisene som journalistfaren brakte i hus.

– Jeg gjorde jo som de andre gutta, jeg leste sporten først. Men jeg fikk også opp interessen for andre ting, sier han.

Frode Ersfjord

Alder: 34 år

Tittel: Daglig leder i Nei til atomvåpen

PÅ HJEMMEBANE: Etter at Frode Ersfjord hadde holdt innledning om arbeidet til Nei til

Han beskriver familien som gjennomsnittlig politisk interessert, plassert mellom SV og Arbeiderpartiet. Han kan ikke huske de store og skjellsettende diskusjonene rundt middagsbordet, men han husker godt at både han og de to småsøstrene fikk klar beskjed om å ta del i samfunnsdebatten.

– Holdninger ble nok spredt, men ikke føringer, annet enn at ytre høyre fløy i politikken ikke var noe å lefle med. Mine foreldre var veldig opptatt av at vi skulle finne ut av sakene selv, forteller han.

Frode Ersfjord fant ikke tilhørighet i noe bestemt politisk parti i ungdommen. Han var innom Sosialistisk ungdom en kort periode, men ble ikke fenget.

– Jeg var ingen revolusjonsromantiker. Jeg var heller ikke dogmatisk på noen som helst måte. Jeg har hele tiden syntes at det er mer spennende å bygge ut ideer. Det var nok det som appellerte til meg i ung alder, at avisene hadde skribenter som mente noe og at det var lov, sier han.

Frode skulle senere finne tilbake til moderpartiet SV. Det skal vi komme tilbake til om litt.

Filosofisk økonom

Ersfjord valgte seg filosofi og politisk økonomi som fag da han kastet seg ut i studiene. Årene fordelte han på tre universiteter; hjemme i Tromsø,

atomvåpen, ville HKerne delta. Omtrent hele representantskapet meldte seg inn i organisasjonen.

i Trondheim og i Edinburgh i Skottland.

– Jeg synes egentlig spørsmålet om atomvåpen havner midt i dette landskapet av fag. Det handler om moral, der kommer filosofien inn, det er store penger i dette og ikke minst er det et politisk spørsmål, sier han.

Denne våren er spennende med tanke på å komme videre med avtaler om nedrustning og et forbud, forteller Ersfjord.

Stortinget her hjemme skal blant annet diskutere en stor sak om global sikkerhet hvor atomvåpen er en sentral del. Ersfjord skal i tillegg både til Genève og London for å overvære viktige møter om temaet. I London skal han også delta i en demonstrasjon mot det britiske atomvåpenprogrammet, igangsatt av Nei til atomvåpens britiske søsterorganisasjon.

– Det er Jeremy Corbyn, leder av det britiske arbeiderpartiet, som også er leder av Storbritannias Nei til atomvåpen. Han ble faktisk valgt mye på grunn av at han frontet denne saken. Jonas Gahr Støre må gjerne bli med oss, sier Ersfjord.

Norge er en sinke

Men politikken her til lands er ikke like opphetet på dette feltet. Frode Ersfjord er faktisk ganske oppgitt over at Norge ikke har tatt et klarere standpunkt mot atomvåpen.

– Det finnes en ikke-spredningsavtale fra 1970 som Norge har ratifisert. Den krever blant annet at det skal utarbeides en ny traktat, som krever fullstendig nedrustning. Men lite skjer i den relativt lukkede utenrikspolitikken. Om man skal ha atomvåpen som en slags terrorbalanse, betyr det at man godtar at andre land også har atomvåpen. Vi må føre en internasjonal politikk der moral også gjelder, hvis ikke blir det hykleri. Det kan ikke være ett sett med regler for deg selv og et annet for de andre, understreker han.

Ersfjord mener Norge bør være en pådriver i prosessen mot en atomvåpenfri verden, og at atomreaktoren i Halden avvikles.

– Norge kan heller bruke all sin kunnskap på nedrustning i stedet for produksjon, sier han.

Et langt lerret

Alt arbeid som Nei til atomvåpen driver med, mot politikere og opinion, har som sitt endelige mål å gjøre organisasjonen overflødig. Men den dagen verden nedrustes totalt, vil det fortsatt stå enormt mye arbeid igjen, mener Frode Ersfjord.

– Når vi får en lov som forbyr atomvåpen, vil det ta et tiår å deaktivere alt. Det er 35 land i verden som har kjernefysisk teknologi med kapasitet

KAMP, IKKE FRYKT: – Det er sjanser for at kjernefysisk materiale kommer i gale hender, men jeg kan ikke gå rundt og være redd for det. Jeg må heller kjempe videre for nedrust-

» til våpenproduksjon. Så vi vil for all framtid trenge kontroll. Her må det satses mer. Organisasjonen som i dag skal overvåke hele verdens kjernekraft, har nå et budsjett på størrelse med det til Oslo politidistrikt. Det sier mye, mener Ersfjord.

– Er du redd for at det kan komme ut av kontroll?

– Jeg må innrømme at jeg frykter uhell, eller at kjernefysisk materiale skal komme i gale hender. USAs tidligere forsvarsminister William Perry, som de siste årene har jobbet aktivt med nedrustning, sier at det er 50/50 sjanse for at terrorister kan få tak i det. Det er troverdige analyser, men jeg kan ikke gå rundt og være redd for dette hele tiden, sier han.

En helt vanlig jobb?

I stedet kanaliserer han energien over på å gjøre en så god jobb som overhodet mulig, og å utvikle Nei til atomvåpen. I dag er det kun Frode Ersfjord som er ansatt i organisasjonen. Han skulle gjerne hatt kolleger.

– Jeg vil at vi skal bli flere her. Jeg ser for meg at vi på sikt kan skape

nye, faste jobber. Vi kan ikke bare belage oss på dugnadsarbeid eller korte prosjektengasjementer. Det er ikke aktuelt å utnytte at noen brenner for saken, det skal være skikkelige arbeidsforhold og folk skal ha betalt, understreker han.

Ersfjord mener det gjelder ham selv også. Det er lett å bli fullstendig oppslukt i en slik jobb.

– Jeg kan nok bli flinkere til å gå hjem, jeg vil nemlig ikke jobbe meg i hjel. Jeg prøver å se på dette som en ordinær jobb, selv om den er veldig interessant, sier Frode, som også har organisert seg i Handel og Kontor som en vanlig arbeidstaker gjør.

Men så er det dager, da, hvor man bare blir sittende. Som da Nord-Korea nylig foretok en prøvesprengning.

– Da ble det selvfølgelig noen timer på kontoret.

På lag med fagbevegelsen

Frodes forgjenger gjorde en overlesset barnevogn til sitt varemerke. Nei

ning i verden, sier Frode Ersfjord.

til atomvåpens mangeårige leder Ole Kopreitan var en kjent størrelse i hovedstadens gater, der han vandret rundt med informasjonsmateriell og buttons i vogna. Nye tider krever nye virkemidler.

– Barnevogna ble et symbol på synlighet, nå bruker vi andre kanaler for å nå ut med budskapene våre. Men målet er likt, sier han.

Frode Ersfjord deler også Kopreitans begeistring for fagbevegelsen. Han mener det er mye å lære av LOs måte å mobilisere og organisere på, og sier at tette bånd til fagbevegelsen er viktig om de skal lykkes.

– Ole Kopreitan sa alltid at vi hadde flere hundre tusen medlemmer, og da mente han alle LOs medlemmer. Han regnet med LO i kampen. Og det er jo en viktig alliert, det er jeg helt enig i. LO viser at man kan flytte makt med god organisering, sier Ersfjord.

Da han snakket til HK-representantskapet for noen uker siden, siterte han fra forbundets politiske mål, som sier at HK skal arbeide for at alle land undertegner forpliktende avtaler som forbyr utvikling og produksjon

av atomvåpen, samt medvirke til at atomvåpen og kjernekraftverk fjernes på en trygg og kontrollert måte.

– Det er ikke alle som har satt seg slike mål, sier han imponert.

SVer med lokalt engasjement

Når Frode Ersfjord ikke er å finne på Fredshuset eller på oppdrag for Nei til atomvåpen, tilbringer han kanskje tid med kjæresten eller med venner, sover ekstra lenge, ser en fotballkamp, hører på musikk, trener, eller gjør noe annet hyggelig og avslappende. Eller, og kanskje mest sannsynlig, så er han i full sving med sin andre store lidenskap, lokalpolitikken.

Da han kom til Oslo i 2009 meldte han seg rett inn i det lokale SV-laget på Oslos beste vestkant, Frogner, hvor han raskt ble leder. Det var en super måte å bli kjent med byen på – både på godt og på vondt. Ersfjord sier at han har møtt mange som mener det er selvmotsigende å drive med sosialistisk politikk på den kanten av byen, men nei:

– SV har mye å gjøre på vestkanten. På Frogner har vi satt fokus på at det er urettferdighet også i vest. Kutt i bydelsbudsjettene betyr kutt til dem som har minst. Det finnes fattige på vestkanten også. Geografi alene forklarer ikke klasseforskjeller, påpeker han.

Og Frode Ersfjord er ikke redd for å ta en diskusjon og en kamp, slik han gjorde i kameratgjengen hjemme i Tromsø. Han har gjort seg bemerket i Oslo SVs mange runder om strategivalg og personkabler.

– Det er viktig å ta politiske kamper og å stå for det man mener. Jeg tror ærlighet og tydelighet er det som skaper tillit. Men det gjelder samtidig å være raus i møtet med politiske motstandere. En av mine svakheter er nok utålmodighet. Om jeg får råd om å vente med en sak, så er det ikke alltid jeg klarer å gjøre det, sier mannen som av partikolleger beskrives som en politisk hissigpropp om det trengs.

Boller og dingser

Det sies også om Frode Ersfjord at han har et liberalt forhold til tid. Han medgir at vennene kan være inne på noe. Han kaller seg en tidsoptimist, han har en tendens til å presse for mange ting inn i skjemaet, og øver seg på å bli flinkere til å si nei. Det vil si, om det ikke innebærer bakverk(!) eller noe elektronisk. Venner påstår at lønna til Frode går til kanelboller og dingser.

– Haha, jeg er nok i overkant glad i bakst. Det kan du se, sier han og peker mot kroken på kontoret. Der står det avslørende papirposer fra byens bakerier.

– Mitt første oppslag i lokalavisa hjemme var faktisk med en kanelbolle i hånda. Da var vi barnehagebarna på førskolebesøk, til skolens heimkunnskapsrom, forteller han. Imaget er beholdt nesten 30 år senere.

Som tidligere app-utvikler (ja, det var Froles forrige jobb), går han heller ikke av veien for nyvinninger innen elektronikk. Den nyeste iphonen ligger på pulsten.

– Jeg liker teknologi, og samtidig får jeg litt dårlig samvittighet siden noe av det jeg skaffer meg strengt tatt ikke er nødvendig. Jeg trøster meg med at det stadig gir forståelse av hva som er mulig å få til i jobben. Men det gjelder å finne balansen, sier han.

Ole Kopreitan satt som leder av Nei til atomvåpen i 32 år. Frode Ersfjord har ikke samme ambisjon, men har heller ikke tenkt å bytte jobb med det første.

– Det har bare gått et halvt år og jeg har fortsatt mye å lære. Og veldig mye å gjøre, sier han.

eva.ler.nilsen@lomediamedia.no
martin.sloldal@lomediamedia.no